

Redacția și Administrația:
SIBIU, Str. Metropolei Nr. 29

Director:

Nicolae Coman Droc

Anunțuri:

Rândul m/ 2:50 Lei
în pagina de text 3:50 Lei

TRIBUNA

Ziar Național Independent

Prețul abonamentului:

1 an Lei 150.—

1/2 an „ 80.—

Instituții și autorități „ 500.—

Pentru America 3 Dolari

Trăiască M. S. Regele Carol al II-lea!

de Dr. ROMULUS DAMIAN

Răsfoind istoria politică universală, pretutindeni găsim că capetele încoronate au fost descoronate din cauza greșelilor politice a sfetnicilor, ori depe urma falselor rapoarte asupra situației reale în stat, depuse de slujitorii francmasoni fățarnici, lingușitori, nesinceri și necinstiți. Un împărat ori un rege fiind numai un singur om, nu poate să se ocupe singur, să controleze singur, toate funcțiunile aparatului statului.

Azi știe toată lumea că Francmasoneria, care pretutindeni urmărește de tronarea capetelor încoronate, prăbușirea statelor creștine și nimicirea biserice creștine, este condusă de marii capitaliști internaționali în frunte cu I. P. Morgan din New-York, a cărei avere este de 48 de bilioane de Dolari americani. Acest singur om este de 50 de ori mai bogat decât toată averea populației României de 18 milioane 421 de mii de suflete. Nu există stat în lume în care I. P. Morgan să nu aibă plasate, prin împrumuturi, zeci de miliarde, cari prin dobânda pe care o plătește poporul, depe urma împrumutului, îi aduc alte zeci de miliarde venit, fără muncă, pe an. Nu există stat în lume în care I. P. Morgan să nu exercite, prin oamenii săi speciali, influența sa asupra politicii și destinelor statului respectiv. Nu există stat în lume, excepționând Italia lui Benito Mussolini, China din America de Sud și Persia din Asia, în care guvernele să nu fie compuse din oameni înrolați în lojile francmasonerie, în cari au depus un jurământ că vor servi după ordinele și prescripțiile pe cari le primesc dela superiorii lor, fără a cunoaște, fără a fi văzut vreodată în viața lor, pe aceștia. Jurământul este atât de îngrozitor încât cel care l'a depus este sigur că a doua zi nu mai trăiește, dacă calcă acest jurământ.

Cred că azi sunt puțini publiciști și oameni cu adevărat iubitori de popor, cari să nu știe că guvernele francmasonerie ruse au detronat și asasinat pe țarul Nicolae al II-lea, cele germane francmasonerie au detronat pe Wil-

helm al II-lea al Germaniei și acum mai recent detronarea lui Alfons al XIII-lea, regele Spaniei, se datorește tot francmasoneriei, cu ajutorul partidului social-democrat, creațiunea francmasoneriei și unealta marilor capitaliști internaționali; pe cari elementele creștine inconștiente îi atacă după învățăturile conducătorilor necreștini, cari rād bine de prostia lor și încasesază frumoase sume de bani dela acești capitaliști fără a munci cinstit și onorabil. Azi în Spania cârmuesc socialistii internaționali, oamenii Francmasoneriei. Ei cârmuesc așa de bine încât zilnic sunt în Spania mii de atentate, incendieri de biserici și de case, jafuri pe străzi și spargerii cu ompruri în plină zi, crescândă neliniște și nesiguranță.

In România de azi cârmuește guvernul francmason Vaida.

Toți miniștrii sunt francmasoni. Ba ceva mai mult, unul din ei este jidan de origine: Eduard Mirto, născut la Brăila în anul 1881, ministrul de azi al lucrărilor publice și comunicațiilor.

Să nu credeți nici o clipă că celelalte partide politice nu sunt în ghiarele francmasoneriei. Dar asupra acestei teme voi vorbi mai târziu, când voi ține la Sibiu o conferință asupra Francmasoneriei și demascarea secretelor sale. Eu servesc adevărul pur în politica țării și pentru că eu iubesc poporul meu român mai presus de orice, consider de datorință sfântă luminarea poporului și înarmarea sa contra demagogiei și minciunei.

Azi poporul este mințit pe toate cărările și exploatat cu toate ocaziile de francmasonii politici, până și Constituția țării întregită este întocmită de francmasonii din partidul liberal în așa fel că spiritul juridic constituie pe M.S. Regele de prizonier partidului politic, cu ajutorul sistemului parlamentar. Parlamentul și Senatul partidelor politice compuse din fel și fel de oameni,

dintre cari mulți, foarte mulți, sunt certați cu morala publică, este „FACTOTUM“. În felul acesta M. Sa Regele nu numai că este aproape desbrăcat de drepturile conferite prin Constituție, dar ce este mai grav nu poate lua măsurile pe cari le dorește întotdeauna cu inimă caldă de iubire față de poporul român, pentru stăpîrea hoțiilor și furturilor ordinare ce se comit zilnic în averea poporului.

Toate legile celelalte cu privire la jaful din banul public sunt redactate în „doi per“, cu numărate porțiuni de suprimare imediată

M. S. REGELE CAROL AL II-lea

a judecătorului curajos îndrăznind să pedepsească pe cutare sau cutare ministru „hoț de bani publici“. Căci Constituția țării întregite nu prevede „independența strictă și absolută“, a corpului magistraților. Astfel că bietul judecător, fiind și el om și având și el greutățile și necazurile sale, este de multe ori expus la capriciul cutărei sau cutărei lichea socială, dar... cu mandat de parlamentar în buzunor.

Constituția a formulat sistemul parlamentar în așa fel că regimul parlamentar împiedică directiva șefului statului, care este M. Sa Regele Carol al II-lea, în guvernământ. Formula învechită: „Regele domnește, nu guvernează“, este cea mai bună dovadă că așezământul nostru politic, economic și moral se află într-o parăgîră îngustă, întu-

necată și înăbușitoare. Că partidele politice, fără excepție, au dreptul să fie necinstite, coruptoare, vișioase, nedrepte și opăsătoare pentru popor. Au dreptul să turbure țara făcând-o în agitații permanente și în lupte nesfârșite între frați, nelăsând posibilitatea șefului statului, M. S. Regelui Carol al II-lea, să dea țării o guvernare liniștită și la înălțimea chemării sale.

Noi în programul nostru „național-socialist creștin“, în a căror nume scriu aceste rânduri, am cerut și continuăm a cere modificarea Constituției pentru ca să putem pedepsi cu judecători, în corp independent strict și absolut, pe toți hoții așa după cum cer interesele României întregite, care trebuie să trăiască, chiar dacă va trebui să pierim noi toți. Pentru ca partidele politice să nu mai poată manevra cu persoana factorului constituțional, poregrind și calomniind după cum le place.

Noi servim credincioși pe M. S. Regele pentru că servim poporul. Noi atacăm partidele politice demascând hoțiile și miseliile lor, pentru că luminăm și înarmăm poporul.

Noi credem că partidele politice conduse de oameni înrolați în lojile francmasonerie prin însăși natura faptului că au jurat solemn să îndeplinească întocmai toate ordinele politice, financiare, economice și sociale, pe cari le primesc dela superiorii și conducătorii Francmasoneriei universale, nu pot servi în mod perfect cinstit pe M. S. Regele Carol al II-lea nu pot reprezenta cu sfîntenie reală numai interesele poporului român. Sufletul acestor oameni este într-o continuă luptă de frământări psihice, cari întorcându-le judecata limpede îi determină să fie așa cum îi vedem: confuzi cu ei însuși în acțiunile lor politice, răi slujitorii Regelui și țării, lacomi și intriganți în viața lor de toate zilele.

M. S. Regele are tot dreptul să fie îngrijorat de această situație.

Trăiască M.S. Regele Carol al II-lea

ADOLF HITLER.

de Dr. ROMULUS DAMIAN

Scriind aceste rânduri, fără vreun interes ascuns, mie plăcându-mi în todeauna adevărul pur pe care îl servesc de peste 17 ani în viața politică și socială, scriind pentru Adolf Hitler și poporul german nu pierd din vedere limitele psihologice, nici hotărârile sociale, existente între poporul german din Germania și Austria și germanii din România. Una sunt cei dintâi, alta cei de al doilea.

Munca spinoasă, grea și chinuitoare, de 14 ani de zile depusă cu perseverență exemplară, cu răbdare legendară și cu voință de fier de Adolf Hitler, pentru libertatea economică și pâinea poporului german de după războiul mondial și pentru refacerea morală și socială a Germaniei, a fost încoronată de ceea mai frumoasă izbândă în istoria politică a Germaniei contemporane.

Fără a anticipa păreri, pro sau contra, asupra activității oficiale ce îl așteaptă de acum înainte pe Adolf Hitler întru împlinirea scopului pe care îl urmărește, pe care l-a servit cu incomparabilă credință și pe care va mai trebui să-l servească, până la perfecționarea definitivă, cu aceeași râvnă incomparabilă, cred că Adolf Hitler va birui și acest amar calvar politic. Trecutul lui Hitler ne documentează că el este omul care prin foame chinuitoare, prin sguđuioare sbruclumări sufletești, prin furtunoase lipsuri psihice, prin turbate nevoi sociale și prin lacrimi de foc, stoarse din adâncul inimei sale, în care spumegă iubirea sa sfântă față de poporul său german, și-a creiat singur înalta sa autoritate morală și și-a cucerit singur cea mai înaltă situație socială și politică în viața Germaniei de azi. Mai cred și pentru că eu știu că omul politic și publicistul care servește absolut desinteresat adevărul în viața socială, sacralul adevăr în interesele neamului și țării sale, va culege întotdeauna, — mai de vreme sau mai târziu, — roadele adevărului semănate, care apoi înrădăcinate în sufletul omului nu pot fi înfrânte de nici o armă din lume, nici de toate armatele minciunii în politica de interes material.

Adolf Hitler, rămas, la 13 ani orfan de părinți, părăsindu-l locul său de naștere orașul Braunau, în Salzburg (Austria) ducându-se la Viena să-și câștige pâinea de toate zilele prin muncă cinstită. După multe zile de foame și de nopți nedormite reușite să-și câștige buclăica de pâine lucrând ca vopsitor, ca salahor, apoi ca desenator la un arhitect din Viena. Nereușind însă să-și crotască existența sigură, din cauza nepăsării oamenilor la ușa căror bătea cerând de lucru, se mută în 1912, la München, în capitala Bavariei. Aici ajunge cu un mare bagaj de experiență de viață amară și cu o convingere chinuitoare câștigată în școala social-democraților din Viena, că omenirea este rea și egoistă de pe urma învățăturilor false a economiștilor de talia Jidovului Karl Marx și a discipolilor săi, cari nu numai că câștigă averi fabuloase după urma acestor învățături, ci totodată duc popoarele creștine la sigură robie internațională.

După 2 ani izbucnind războiul mondial înrolându-se în armata bavareză este trimis imediat pe front, luptând vitejește, ca soldat simplu. În anul 1918 este trimis la spitalul din orașul Pommern, fiind aproape orbit de o asfixiere de gaz în luptele din Belgia. Toamna, preotul spitalului aducând vestea izbucnirii revoluției în Germania, îndeamnă și sfătuiește pe

so'đați bolnavi să păstreze liniștea, ordinea și disciplina. Hitler auzind vestea începu să plângă și să țipe de durere ca un nebun, în sufletul său reînviind imediat convingerile sale câștigate la Viena că prăbușirea imperiului german se datorește planurilor oculte a Francmasoneriei și spiritului învătăturilor false a comunismului și social-democrației, după cari popoarele n'au nevoie de patrie proprie, nici de împărați ori de regi. El începu apoi să alerge prin sala spitalului, fără să vadă fiind pansat la ochi, până ce lovindu-se de piciorul unui pat căzu pe dușumea, urlând și mai tare de durere și plângând cu hohote asurzitoare.

După multe zile și nopți de chinuri și de torturi sufletești, ce nu se pot descrie, el se hotărâ să se facă ziarist și polițian antisemit. Ca normă a îmbrățișat nemărginita sa iubire de popor și ca scop obligațiunea sfântă se lumineze masele prin propagandă de adevăr sacru, contra demagogiei partidelor politice, contra minciunii comunismului și a social-democrației; pretutindeni îndemnând pe cetățeni să renunțe la interesele egoiste trecătoare și se îmbrățișeze cu el slujba adevărului în politică, spre refacerea și fericirea Germaniei. Pătruns și stăpânit de acest înalt idealism național și mereu animat de mișcarea fasciștilor italieni el încearcă înființarea unei mișcări politice la München dar nu poate găsi mai mulți decât 6 camarazi de război. Pe acestea îl înfăcșează, le ia un jurământ solemn și apoi botezând mișcarea cu numele „național-socialistă” pornește la luptă să lumineze norodul, având în fața sa mereu figura marelui om și bărbat de stat **Benito Mussolini** din Italia, după al cărui sistem și tactică lucrează în propagandă și luptă pentru eliberarea muncitorilor germani din ghiarele social-democrației.

La început mișcarea neprinzând Hitler este batjocorit și calomniat de ziare, luat în răs de comuniști și de social-democrați; deputații îl declarau de nebun, iar șefii de partide politice îl ignorau. Dar Hitler nu se dă bătut. Fără bani în buzunar, de multe ori nemâncat și trebuind se doarmă azi la un prieten mâine la altul, el își continuă propaganda sa sfântă națională. Când apoi după câți-va ani de muncă neîntreruptă reușește se albe în jurul său câteva mii de aderenți i se oferă ocazii să se înroleze în marșuri politice, putând deveni dintr-o dată om bogat pentru toată viața sa. În loc de a se vinde și de a-și răsi și trăda camarazii de luptă el își intensifică munca și lupta, luminând tot mai mult și mai bine poporul, care apoi l-a răsplătit cu aproape 16 milioane de voturi în alegerile din 1932 devenind astfel cea mai puternică mișcare politică din Germania. În fața acestui fapt președintele Germaniei, mareșalul Hindenburg, fu silit să-l cheme în fruntea țării, căci puterea poporului luminat este nemărginită.

Având în fața noastră un asemenea om de cinst exemplară, de muncă neobosită și de voință de fier, cum este Adolf Hitler, este natural și logic ca și privirile noastre să fie azi așintite asupra acțiunii sale oficiale, mai ales că Germania este statul ce formează inima corpului Europei, că Hitler va avea nevoie de noi și noi de el și că interesele economice gravitează așa de mult unele spre altele.

Dr. Romulus Damian

Dară sau Ocară?

— Schiță —

Fără să vreau, citii într-o gazetă „Universul” un articol intitulat. . . . „Dară”...

După calitatea de prof. univ. adiacentă numelui, pare-se a ne afla în fața unui dăntre acei prof. univ. — meserie — despre care unele gazete și reviste caută cu orice chip motiv de zeflemea. Nu de mult un prof. absolut nevinovat — e vorba de președintele așazisului „Cult al Patriei” — pe care-l cunoșc decând frecventam liceul și care chiar pe a-c-a vreme purta cravată de boem — atât a fost dat în saramură de către revista „Pumnul” încât unul dintre cei de bună credință se așteptau la o mișcare violentă revoluționară din partea adevăraților patrioți, ceace nu s'a întâmplat; ba, din contră, surveniră încercări de răzmierită, cu totul opuse vederilor așa zișilor iubitori de neam țară, tron și drapel.

Articolul „dară” cată nod în pură și în mod cât se poate de rafinat obiectează necăjiților supuși ai României că nu și-ar cunoaște țara, din pricină că ne lipsesc geografii complete, dacă nu și publicații de talia celor streine.

Lucrul aceasta frizează adevărul, dar pe cine să chemăm la răspundere. Cine este vinovat?

Pe vremea pantalonilor scurți e drept profit ne împărtășeau câteva noțiuni utile despre afluenți, confluenți piscuri, stâmtori, d'n cele citite de cu seară; dar, la ce folos am ajuns cu ele, știut fiind că bacii cu oile sunt erudiți în materie de geografie cu toate că editurile nu se prea bat pe apropierea manuscriselor lor.

Și-apoi, să fim drepti, literatura propriu zisă n'are alt scop de cât să fină companie boabelor de porumb fert, dar, uite, manuale geografice. Literatură? Cât costă un roman? Cât de modest imprimat și te costă 80—100 lei. Dealtfel, unii intelectuali descoperiră un mijloc mai rapid și mai ieftin pentru înlocuirea romanului, citind cu 3 lei, subiecte de puternic dramatism la întâmpări din capitală.

Toate bune, dar ce faci cu așa zisul roman istoric? Ce copil ești? De asemenea roman, cred, că nu e nevoie, pentru motivul că nu este roman în clipă în care e vorba de istorie. În consecință și istoria devine un lux a o citi, știut fiindcă e scrisă de oamenii vremurilor noastre și deci nu poate fi informați depe culoarea clorapilor purtați de Nabucodonosor.

În altă ordine același articol poznaș „dară” alunecă pe toboganul viticol, făcându-ne a înțelege că în țara românească ar exista vii de foarte bună calitate. Se prea poate dar cine sa indoit, mă rog Pe câte știu eu, nimeni. Din contră, știu cu toții, vinul românesc a fost apreciat de către streini încă din vechi timpuri. Trebuie să recunoaștem — Românul nu bea vin bun — vorbesc de românii iobagi dacă această expresie n'ar fi prea învechită față de așa zisa democrație de astăzi.

Din constatări proprii, pot afirma că românul bea juică, și încă din gros. Necazurile mi-au dat un prieten, deputat în parlamentul României Mari încă dela apariția lăcustelor.

Ei bine, acest nevinovat luptător pentru democrație nu mi-a făcut altceva pentru justifierea puhoiului de diurne decât acea că într-o bună zi s'a ridicat și el (de pe scaun) glăsuind cele ce urmează: și ce-am făcut, ce facem și ce vom face pentru salvagardarea prunariilor?

Dacă în 4 ani a mai spus vr'o vorbă, să vadă Cel de sus.

Prin manuale și literatură nu vom ajunge să cunoaștem țara — hai să-i spunem „a noastră”. Nu, este nevoie de pipăirea terenului de oculară ori în acest caz ar fi o imposibilitate.

E necesar transportul, sunt necesare diurnele. De unde bani? Afir-

mative, cărți să ne deplasăm pe teren și cu ce s'o ncepem întâi.

Totuși, în ipoteza că toate greutățile obvenite ar fi înlăturate și după câțva vreme am parveni să privim o fabrică de... aur, un lan cu spice aurii, o fermă cu vaci grase și lapte bătut. Ei și?! Vor fi ale noastre?

Vor rămâne tot pe seama proprietarului.

Să presupunem că am vizitat chindia dela Târgoviște sau statuia equestă a lui Matei Corvin din Cluj. Foarte bine. Cu ce ne-alegem, o să ne trimită a doua zi pâine gratis dela manutanță?

Dacă „dară” s'ar fi oprit aci — treacă, meargă. Dar, vezi, întocmai ca o actriță îmbătrânită căreia îi cade peruca pe scenă, o ia la vale, amintindu-ne despre „glas lîmpede răspicat, cu autoritate al diui care suna la microfon ca o trîmbițare de trezire uneori ca o admonestare dureroasă”.

Așa o fi. Dar ai dta siguranța că toți oamenii spun la fel? Dta vezi glasul ca o trîmbiță, altul ca o flășnelă, altul ca un zdrâmb. Mă rog, ce-au a face toate acestea, când omul nu e sigur nici măcar când se dă pe ghiață sau cu skiul?

Mai grozav, dumneata, stimabile „dară”, te afunzi în chestiuni prea grele, pomenind despre grâu, paie, ovăz, secară, export, păcat, ministru de domenii, popice, gospodărie deșanțată.

Vorbești — cu un cuvânt — despre agricultură ca factor de competență, despre organizarea ei și despre trezirea energiilor necesare punerii ei în mișcare. Foarte bine, dar ne stricăm noi?

Oare liberalii făcut-au mai mult de cât „ăștia”? Cum e turcul și pistolul. Tot un drac toți.

Și-apoi, țara noastră posedă un merit agricol, după cum îl posedă liberalul X, idem averescanul Z, așisdin lupistul W, toamna așa precum îl posedă georgistul B, gogistul C. ș. a.

Nu se adeverește oare epigrama?

Meritul agricol.

Mă tot gândesc mereu —

Il poartă nădrăgarii;

De ce nu Dumnezeu,

Țăranii și măgarii?

Dem. Pand. Popescu

E critică situația

Privind-o atât în interior cât și în exterior, situația țării noastre, se prezintă extrem de critică.

În interior, neamul nostru sunt unanime. Din toate părțile țării ne vin știri proaste. Conducătorii noștri sunt mulțumiți că conduc, dar cum conduc... la aceasta nu se gândesc!, ba sunt chiar nepăsători — privesc lucrurile prea ușuratec!

Procesul din partidul dela putere se va înfăptui în curând. Niciodată, în această țară, un partid care e la guvern n'a avut o situație mai tragică, ca cel de azi. Conducătorii acestui partid se gândesc la alte năzbâtii... se gândesc la tovituri de stat — se gândesc la o răsturnare completă a orânduelii în stat — în timp ce se prefac că ei sunt apărătorii acestei ordine!

Apoi de! când una gândești și alta faci, — sau invers, trebuie ca lucrurile să meargă de-a-ndoa-selea!

Vrem ordine — vrem disciplină — vrem o purificare în toate domeniile dar aceasta nu se poate face în sensul preconizat de domnii cari dețin azi, mai mult ca ori

când, vremelnic frânele. Domnilor! situația acestei țări e toarte critică fără exagerare. Această țară nu le știe toate acestea, căci dacă le-ar ști nu știm ce s'ar întâmpla! — vorbesc de țărânie, grosul poporului.

Într'un fel e bine că n'o știe și într'un fel ar fi bine s'o știe — căci trebuie ca pe toți să ne preocupe, viitorul pământului pe care-l locuim și pe altarul căruia ne-am jertfit tot ce-am avut mai scump.

Mașina infernală a războiului e aproape și inevitabilă. Mișcarea mondială a început serios. Toată lumea e îngrijorată, toată lumea se pregătește de războiu, ba aceste pregătiri sunt pe sfârșite și noi încă nici nu le-am început. Noi suntem singuri, cari credem orbiș în Societatea Națiunilor.

La noi, abia au avut loc câteva consfătuiri. În această direcție, între ministerul de războiu și cel de externe. Între Germania, Italia și Ungaria, deja din August anul trecut s'a încheiat, un tratat secret militar contra Poloniei și Jugoslaviei, astfel că dela sine se înțelege că și contra României și Cehoslovaciei, considerând pretenția care leagă aceste țări, cari sunt în aceeași situație externă față de cele trei... și noi abia acum am aflat de acest secret! Nu trebuie să ne gândim atâtea la Rusia, care deși primește zilnic material de războiu, chiar din Franța — zic nu trebuie să ne gândim atâtea la ea, căci are deocamdată mâinile legate. Ea poate ar fi prima, care s'ar mișca, dar nu-i permit împrejurările.

În interior e război civil, la spate e amenințată, din față nu poate avea nici o speranță, mai ales că în Germania a venit la cârmă un dușman de moarte al comunismului! Deci situația s'ar părea clarificată — și totuși nu! — Căci mai mult ca sigur, în viitorul războiu, statele cari au fost aliate în trecut războiu — vor fi contrare — vor fi contrare fiindcă sunt forțate, căci fiecare stat va avea mai întâi în față, situația lui și pe urmă a altuia!

În aceste împrejurări noi trebuie să ne deșteptăm — trebuie să muncim pe toate terenurile, ca să putem face față viitorului războiu, care e mai aproape de cât ne închipuim și care va fi mai grozav, mai crâncen ca cel trecut. Va fi războiul aerului — războiul gazelor. Destul o mână de oameni ca să omoare, o masă compactă, o țară întreagă. Și noi! — noi... ce facem — dacă ne-ar da Dumnezeu aripi ca să sburăm, dar îi cerem prea mult. El ne-a dat de fapt prea mult, încât nu suntem vrednici ca să-i mulțumim!

Nouă nu ne rămâne altceva de făcut, barem acum în ceasul al 12-lea, decât să ne strângem în jurul scumpului nostru Rege — și să-i dăm oamenii de care are nevoie, oameni desțoinici, oameni pricepuți, oameni cu experiență, ca eșind din încurcăli și harabură, să putem face zid tuturor obstacolelor.

Ba chiar să-i spunem: Majestate, oamenii cari Te înconjoară sunt periculoși, vor fi trădători, lingușitori, sunt dușmanii și-ai Tăi și și-ai țării. Aceștia sunt dușmanii adevărați și deci să nu consideri de dușmani, pe aceea cari doresc întărirea acestei țări, întărirea tronului. Căci trăim și vrem să murim monarhici! Aceasta nu-i numai părerea noastră ci a unei națiuni, care plânge cu lacrimi și suspin, zbatându-se în cea mai neagră mizerie, căutând o eșire pe care n'o poate găsi de cât gândindu-se la Tine, simbolul sfânt al nostru!

Iar tu țărânie! dacă vrei dreptate, dacă vrei mijloace ca să

te aperi din toate punctele de vedere — stai într'ajutorul capului suprem, altfel ești pierdută — și după tine mor toți — căci tu ești puterea!

Șezătoarea dela Penitenciarul Sibiu

În ziua de 24 Ianuarie s'a ținut în penitenciarul Sibiu o foarte reușită șezătoare, ai cărei scop a fost ridicarea moralului deținuților.

Șezătoarea a fost deschisă de dl Eduard Popovici, contabilul penitenciarului, care printr-o frumoasă introducere mulțumește publicului asistent pentru sprijinul moral acordat prin participarea la această șezătoare, intrând apoi în tratarea subiectului, vorbind despre însemnătatea zilei spune: „Ziua de 24 Ian. este cea mai însemnată sărbătoare națională a Românilor — e sărbătoarea unității Românilor!”

România veche, era împărțită în două principate: Moldova și Muntenia, cari ardeau de dorința de-a se uni, pentruca să poată scăpa mai ușor de jugul stăpânirilor străine.

La 1853, Rusia ocupă cele două Principate românești și isgonește pe ambii domnitori din scaunele lor.

Peste ruși au venit austriacii, cari i-au isgonit și au rechemat pe domnii alungați, în scaunele lor, dar rămânând sub controlul Austriei.

Austria a plănuț chiar anexarea Principatelor, dar nu i-areușit, fiindcă a izbucnit războiul Crimeei, între ruși și turci, unde s'au amestecat și marile puteri. În acest războiu, rușii sunt înfrânți. Paceă s'a încheie la Paris la 18/30 Martie 1856. Aici cele 7 mari puteri ale Europei: Franța, Anglia, Germania, Italia, Rusia, Austria și Turcia, au hotărât, că rușii să nu se mai amestece în țările române, ci numai Turcia, dar sub controlul celor 7 puteri. Apoi Rusia e obligată să restituie Moldovei sudul Basarabiei, adică cele 3 județe: Cahul, Bolgrad și Ismail. Tot acum s'a îngăduț românilor din ambele țări să țină adunări, așa numite „Divan ad-hoc” prin cari să-și arate dorințele lor.

În aceste adunări români, au hotărât, unirea celor două principate. Țăranii cereau înlăturarea boerimii și claca pe pământul proprietarului, și să-și poată răscumpăra, pământul lor. Boerii, cereau unirea, cereau unirea, sub numele de România și domn străin, iar țara să se conducă după o lege fundamentală, numită constituție.

La 1858, are loc o nouă conferință a celor 7 mari puteri, tot la Paris, în care conferință s'a luat în considerare dorințele românilor. Unii delegați ai acestor mari puteri erau pentru, alți contra satisfacerii dorințelor românilor. Împăratul Napoleon al III-lea al Franței ne-a sprijinit mai mult, mai ales că la Paris erau refugiați boeri români, cari lucrau mult pentru unire.

În această conferință se hotărâște, că cele două principate se pot uni cu următoarele condiții: Să poarte numele de „Principatele Unite”. — În România — să aleagă doi domni, să aibă două capitale, două ministere și două armate. La Focșani se poate instala p comisie centrală, mixtă, adică compusă și din moldoveni și din munteni pentru alcătuirea legilor de conducere, cari puteau fi aceleași.

Natural că aceste hotărâri n'au mulțumit pe români și de aceea sau gândit la o formulă diplomatică, au hotărât să aleagă acelaș domn, în amândouă principate, iar dacă vor fi trași la răspundere să răspundă că el au ales doi domni, dar s'a nimerit să fie acelaș și-a Muntenia și-a Moldova.

La 5 Ianuarie Moldova, iar la 24 Ian. 1859 Muntenia, aleg acelaș domnitor în persoana colonelului Alexandru Ioan Cuza, care era prefect la Galați.

După 3 ani Cuza, merge la Constantinopol, și îndușază pe Sultan, care-i dă dreptul să facă o unire deplină.

În 24 Ian. 1862, Cuza mută capitala dela Iași la București, dizolvă guvernul dela Iași și face unul singur la București, pentru toată țara, care se numea acum România.

Dar nici Românii din celelalte provincii în timpul acesta n'au stat cu mâinile în sân. În Ardeal, Cipariu, din satul Panade de lângă Blaj și Gheorghe Barițiu întemeiază o școală românească la Brașov. Tot Barițiu scoate două foi românești, una: „Foaia pentru minte, inimă și literatură” alta „Gazeta Transilvaniei”, în cari publică, poetul Ardealului Andrei Mureșanu, răsunețel „Deșteaptă-te Române”.

Reformele lui Cuza au fost de mare importanță, astfel a luat moșiile mănăstirești pe cari le-a trecut la stat. A împroprietărit pe țărani, așa că i-a făcut stăpâni pe pământul care-l lucrau. Mărește numărul școalelor primare, înființează două universități, una la Iași, alta la București. Înloueste alfabetul vechiu cu cel latinesc. Face o lege prin care cursurile primare sunt gratuite.

Cu toată această organizare, marele domn Cuza, după 7 ani, adică la 11 Februarie 1866, a fost silit să abdice și să se exileze în străinătate, unde a murit la 1873 tânăr încă, din cauza supărării. Rămășițele pământești au fost aduse în țară și îngropate cu mare pompă la moșia lui Ruginoasa.

La 1908 s'a serbat cu mult fast, o jumătate de veac, dela Unirea Principatelor. Pelerinajul la mormântul eroului domn a fost mare și pe buzele tuturor flutura numele lui Alexandru Ioan Cuza. Ca recunoștință poporul român ia ridicat o statuie la Iași și'n alte localități.

Înlocuim acum a călăuzit Dumnezeu pe Cuza pentru organizarea și conducerea României vechi așa să călăuzească și pe regele nostru Carol al II-lea pentru condu-

cerea României noui și mari de azi.

Trăiască M. S. Regele României
Trăiască familia regală,
Trăiască armata română
Trăiască România Mare.

A urmat apoi o conferință a dl prof. Aurel Nănu, apoi un foarte reușit dialog între arestații N. Isacu și I. Bunea după care corul închisorii improvizat ad-hoc de preotul Ceteanu a cântat „Imnul Regal” și „Pe-al nostru steag”. Au urmat apoi diferite dansuri naționale, jucate de deținuții.

Caz curios de escrocherie în Sibiu

Publicul sibian a rămas foarte surprins de procesul intentat acuzatului Constantin Steiger, care a fost judecat de către tribunalul Sibiu pentru înșelăciune și escrocherie comisă în paguba săteanului Chirion Ciortea din Săsaș, căruia în tovarășia unui particular pe care recomandându-l drept colonel, i-a stors suma de lei 9000, promițându-i că-i va trece servitorul, care era recrutat la jandarmi la Regimentul 90 Infanterie, Sibiu.

Deși i-a luat banii, servitorul a fost încorporat la jandarmi, când i-a cerut banii înapoi, pe cari neprimindu-i a reclamat cazul parchetului.

Tribunalul Sibiu judecând procesul a achitat pe inculpați mulțumită sătenilor reclamânți, cari au fost rugați din partea lui Steiger să nule ceară pedepsirea.

Parchetul a făcut apel contra acestei achitări, cerând pedepsirea inculpaților.

Procesul s'a judecat zilele trecute de către Curtea de Apel din Brașov, care a dispus amânarea și citarea dlui colonel Darie Rădulescu spre a da relații în această chestiune.

Ne mirăm cum acest domn Steiger, care e acuzat de înșelăciune și escrocherie poate ocupa un post atât de important la societatea de asigurări „Națională”, ca reprezentant al ei în Sibiu, căruia i-se încredințează de către public averi de milioane spre a fi asigurate.

Credem că direcția generală a acestei societăți se va sesiza, iar justiția își va face datoria.

Condamnarea a doi jandarmi care violează noaptea domiciliul unui locuitor, îl iau la bătaie și apoi îl omoară.

În ziua de 30 Ianuarie 1933 a venit spre judecare în fața Consiliului de Războiu al C. 7 A. Sibiu, procesul de omor al jandarmilor Moise Dumitru și Negru Petre, ambi din Legiunea de jandarmi Sibiu.

Consiliul a fost prezidat de dl colonel Martinovschi Anton, grefier de ședință dl Alexandru Georgescu iar fotoliul Ministerului public ocupat de dl. procuror militar căpitan Enache Alexandru.

Cin citirea actului de acuzare rezumăm următoarele în noaptea de 23-24 Moemvrie 1932. Jandarmii Moise Dumitru și Negru Petre sunt trimiși în comuna Poplaca jud. Sibiu pentru executarea unor mandate judecătorești.

În timpul ce umbiau prin comună în executarea serviciului, aud deodată un foc de revolver.

Urmărind și cercetând în direcția unde auzit delunătura au aflat că cel ce a tras cu revolverul ar fi locuitorul Foamele Petre.

În puterea nopței și fără a avea calitatea sau vre'un ordin special au violat domiciliul susnumitului locuitor pe care găsindu-l culcat pe prisma casei a început al perchițișion și negăsindu-i revolverul l-au luat la bătaie

iar apoi au voit să-l lege și să-l ducă la post.

Locuitorul Foamele Petre opunându-se s'a încins o încăierare între el și jandarmul Negru Petre care la un moment dat văzându-se amenințat că va fi răbit a cerut ajutorul camaradului său Moise, care imediat a descărcat un foc de armă împucându-l în abdomen pe locuitorul Foamele Petre, în urma căreia răni a încetat din viață după câteva zile în spitalul civil din Sibiu, unde fusese internat.

Dezbaterile acestui proces a durat toată ziua audindu-se o mulțime de miori între care și nefericitul părinte și sora victimei.

La orele 7 seara, terminându-se dezbaterile s'a dat cuvântul comisarului regal — căpitan Enache Alexandru — care în dezvoltarea rechizitoriului arată că ambii infractori sunt jandarmi, a căror menire este a preveni infracțiunile și menține ordinea publică — or ei au făcut contrariu, au comis infracțiuni grave și au tulburat ordinea și siguranța publică prin aceea că au violat în mod ilegal domiciliul unui cetățean în timpul nopții, pe care l'au bătut și apoi ca corolar l'au ucis.

În concluziuni comisarul regal solicită judecătorilor un verdict sever de condamnare, atât pentru sancționarea faptelor comise de susnumiții jandarmi infractori, cât și în interesul apărării sociale.

Apărarea, prin dl. avocat Magdu Valeriu din baroul avocaților Sibiu, caută să justifice infracțiunile comise de cei doi jandarmi prin insuficiența pregătirii profesionale pentru menirea de agent al forței publice, iar în ce-eace privește omorul prin legitimă apărare în care s'ar fi găsit susnumiții față de cetățeanul Foamele Petre, care a devenit agresiv și a căutat să-l lovească. Solicită pentru omor achilarea din acest considerent justificativ.

Comisarul regal luând cuvântul în replică evidențiază Consiliului că nu există legitimă apărare indicată de avocat și cere pentru omor verdictul exemplar prevăzut de textul art. 234 din C. P.

Consiliul după o oră de deliberare aduce următorul verdict:

A). Condamna pe jandarmul Negru Petre la un an închisoare corecțională și 500 lei cheltuieli de judecată, pentru violare de domiciliu și lovire, fapte prevăzute de art. 151 și 238 C.P.

B). Condamna pe jandarmul Moise Dumitru la 4 ani închisoare corecțională și 500 lei cheltuieli de judecată către stat, pentru violare de domiciliu și rănire cauzatoare de moarte, art. 151, 238, 241 C. P. C. comb. cu art. 40 și 60 C. P. C.

Ambii condamnați au fost de îndată încercați la închisoarea militară a Corpului VI Armată, Sibiu.

ȘTIRI

— Președintele Statelor Unite va numi în doua posturi importante 2 femei și anume: Miss Frances Perkins, va fi secretara de stat la muncă, în noul guvern al Statelor Unite, iar miss Ruth Owen va fi ministru al Statelor Unite în Danemarca.

— Pentru înăbușirea revoltei țărănești din Rusia, Stalin va înființa 8000 de secții de poliție politică rurală, în fruntea cărora va sta 20.000 comuniști încercați și devotați, și 10.000 membri ai tineretului comunist.

— Dl. Constantin Stere președintele partidului țărănesc democratic se va retrage din viața

politică, iar partizanii D-Sale vor fuziona cu partidul radical țărănesc al dlui Gr. Iunian.

— Dl. Titulescu va stabili împreună cu reprezentantul jugoslav, punctul unde va fi clădit podul dintre România și Jugoslavia.

Dupa tratativele dintre Statele Unite ale Americii și Anglia pentru aranjarea datoriilor vor avea loc tratative și între Statele Unite și România tot pe chestiunea aceasta.

— Imprumutul italian a fost subscris în doua zile. Am vrea să știm în cât timp va fi semnat un nou imprumut român?... Niciodată!

— Dl. De Valera, a fost ales președinte al statului liber al Irlandei.

— Comandantul Corpului II armată (București) a dat o ordonanță prin care, asociațiile comuniste, surt și rămân dizolvate.

— Bugetul general al statului pe 1933 se va cifra la 19 miliarde și jumătate lei.

— În Germania, regiunea Sarre în orașul Neukirchen, un rezervor de gaz aerian a făcut explozie. Pagubele sunt îngrozitoare iar numărul morților și răniților se ridică la aproximativ 4—500.

— Propaganda electorală în Germania e în toiu, cancelarul Hitler și-a expus programul de guvernământ. Din această expunere rezultă că bătrâna Europă se va zgudui încă odată, dar de data asta din temelii.

— Dl. Iuliu Maniu se și rentoarce din călătoriile din străinătate! E semn rău!

Nr. 3076 port. 1931

Subsemnatul portărel pe lângă Tribunalul Sibiu prin aceasta publică că în baza deciziei Nr. 7676 și Nr. G. II. 12342/1931 a judecătoriei mixte Sibiu în fav. reclamantului Luise Gottstein reprezentat prin adv. Dr. Martin Kaun contra loc în Sibiu pentru încasarea creanței de 7500 lei și acc. se fixează termen de licitație pe 6 Martie 1933 la ora 3 d. m. la fața loc. în Sibiu, str. Turnului nr. 31 și continuativ pământul Lebu grupa VIII str. B. Nr. 47 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară măsuțe și scaune de frizer, diferite mobilier de casă, orologiu de perete și perdele în valoare de 15200 lei. În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretenziunea care e de încasat face 5481 Lei capital dobânzile cu 10 pr. socotind din 1 Dec. 1930 iar speșele până acum stabilite de 2740 lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licit. ar fi fost executate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire licitația prezentă este ordonată și în fav. acestora în senzul art. XLI 1908 § 120.

Sibiu la 8 Februarie 1933.

Bacu port.

Nr. 5692 port. 1931.

Subsemnatul portărel pe lângă Tribunalul Sibiu prin aceasta publică că în baza deciziei Nr. 16267/1931 și Nr. G. II 22681/1931 a jud. mixte Sibiu în favorul recl. Gustav Gürtler repr. prin avocatul Dr. Martin Kaun contra locuitor în Sibiu pentru încasarea creanței de 1099 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de

7 Martie 1933 ora 4dm. la fața loc. în Sibiu Lazaret B. Nr. 67 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 masină de cusut și mobile de casă în valoare de 12800 Lei. În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretenziunea care e de încasat, face 1099 Lei capital dobânzile legale socotind din 1 Octomvrie 1928 iar speșele până acum stabilite de 984 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost sechestrate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzul art. XLI 1908, § 20.

Sibiu la 8 Februarie 1933.

Bacu portărel.

Administrația financiară Sibiu.

Nr. 30146 1933 Febr. 9.

Conform ord. Min. Fin. 376.264 din 20 Dec. 1932 moneda de metal de lei 20 cu efigia Marelui Voevod Mihai a decis retragerea din circulație și ultimul termen de preschimbare a acestei monete s'a fixat pe ziua de 1 Martie 1933. Cea această dată ea nu mai are puterea liberatorie, Min. de Fin. nemai acordând nici o păsulre. Preschimbarea monetelor de lei 20 cu efigia Marelui Voevod Mihai se face la Banca Națională sucursala Sibiu, sau la Adția fin. Serv. cass. Sibiu. Oo. Public la împachetarea monetei de lei 20 să selecționeze cu mare atențiune deoarece după 1 Martie 1933 când se găsește într'un fișic monete de lei 20 și cu efigia Marelui Voevod Mihai rămâne în sarcina contribuabilului.

Primăria Municipiului Sibiu

Nr. 86/1932.

1933 Februarie 15.

Publicațiune

Se aduce la cunoștința generală conform uzului va funcționa în ziua de 28 Februarie 1933 în Municipiul Sibiu „MARȚEA MARE“ unde de regulă se aduce număr mare de vite cornute mari (boi, tauri, vaci, tineri) ca și la tăgurile de țară.

Sperăm ca în aceea zi să fie și foarte mulți, negustori, cumpărători de vite, mai ales că în județul Sibiu și împrejurimi ne existând epizootii de febră aftoasă (dorul de gură și picioare) se poate face și exportul.

Proprietarii cari au vite îngrășate pentru export trebuie să aibă biletele de vite în regulă cu atestarea primăriei respective că vitele au stat în comună 21 sau 40 zile atestare făcută de primărie conform ordinelor ministeriale în rigoare.

Rângam autoritățile comunale a da sprijinul economilor spre a-și valorifica capitalul angajat în vite.

Primarul.

Tribunalul județului Sibiu, Secția 1-a.

Nr. P. J. 194/927.

EXTRAS

Din registrul pentru Asociațiunile recunoscute persoane juridice.

Conform procesului verbal dresat în ședința adunării generale a societății pensionarilor militari grade inferioare filiala Sibiu, ce-a avut loc în ziua de 28 Decembrie 1932, s'a schimbat comitetul de conducere a acestei societăți după cum urmează:

Președinte: Neculai Săndulescu. Vice președinte: Marin Petre și Purcel Gheorghe. Secretar: Lădaru Iorgu, Casier Gheorghe Neculai. Cenzori: Stan- ciu Neculai Gheorghe și Marcu Mi-

trina. Membri: Andrei Niculcea, Niculăe R. Gheorghe cu toți cetățenii români, domiciliati în Sibiu.

Sibiu 10 Februarie 1933.

Grefier (ss) I. Tănăsescu.

Nr. 5279 port. 1931

Subsemnatul portărel pe lângă Tribunalul Sibiu prin aceasta publică că în baza deciz. Nr. 16754 și 16742/1931 și Nr. G. II 18604/1931 a judecătoriei mixte Sibiu în favorul reclamantului Hans Henning Sibiu reprez. prin adv. Dr. Martin Kaun contra loc. în Sibiu pentru încas. creanței de 6380 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe 6 Martie 1933 ora 5 d. m. la fața locului în orașul Sibiu str. Dealului Nr. 1 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară mobile de casă și alte obiecte în valoare de 8500 Lei. Incas de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretenziunea care e de încasat face 5500 lei capital dobânzile 10% socotind din 1 Maiu 1932 iar speșele până acum stabilite de 285 lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora conf. art. XLI 1908 § 20.

Sibiu la 8 Februarie 1933.

Bacu port.

No. 5157 port. 1932.

Subsemnatul portărel pe lângă Tribunalul Sibiu prin aceasta publică că în baza deciziei Nr. 16031/1931 și No. G. II. 1998/1931 a judecătoriei mixte Sibiu în favorul reclamantului Wilhelmine Henning reprez. prin avocatul Dr. Martin Kaun în Sibiu contra locuitor în Sibiu pentru încasarea creanței de 5100 lei capital și accesorii se fixează termen de licitație pe ziua de 7 Martie 1933 la ora 3 d. m. la fața locului în orașul Sibiu Calea Șelimbărului No. 27 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară mobilele și alte obiecte de casă în valoare de 9050 Lei. În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretenziunea care e de încasat face 5000 Lei cap. dobânzile cu 9% soc. din 1 August 1931 iar speșele până acum stabilite de 1596 lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzul art. XLI 1908 § 20.

Sibiu la 8 Februarie 1933.

portărel Bacu

Mica publicitate 3 Lei cuvântul

Teran central 1000 m², propriu pentru garaj etc. Caut tovarăș cu capital. G. M. la ziar.

Vând parcelă 1000 m², în fața internatului liceului. M. G. la ziar. Cumpăr casă de bani. Piătesc bine. Adresa la ziar.

Loc de casă 1100 m. p. în drumul Rășinarului, lângă drum. Prețul 2.000 lei. Adresa la ziar.

De vânzare casă cu etaj, restaurant locuințe și camere de dormit. Casa este situată în str. Gușteritei Prețul 550.000 Lei. Adresa la ziar.

De vânzare, vilă nouă modernă, compusă din 8 camere, baie, hall, terasă, par și toate dependențele plus casă pentru servitori separată în str. Lupului No. 19.

Prețul 800.000 lei. Primesc pentru 500.000 lei libel dela „Budenkre-dit.“